

129

Forslag til lov

om

ændring i medhjælperloven (medhjælperens ferie).

(Som vedtaget af folketinget ved 3. behandling den 26. marts 1953.*)

§ 1.

§ 20 i lov nr. 343 af 6. maj 1921 om retsforholdet mellem husbond og medhjælper, jfr. lovbekendtgørelse nr. 270 af 16. juni 1941, affattes således:

„En medhjælper, som er fæstet for et halvt år, eller som har tjent i et sådant tidsrum, har krav på frihed i 9 søgnedage, og en medhjælper, som er fæstet for et helt år, eller som har tjent i et sådant tidsrum, i 18 søgnedage i tjenestetidens løb. Er tidspunktet for fridagene ikke aftalt, afgør husbonden i tilfælde af uenighed, hvornår fridage skal gives. Såfremt medhjælperen har krav på frihed i 9 søgnedage, kan han dog forlange, at mindst 6 dage af den ham tilkommende frihed gives i sammenhæng og i tilslutning til en søndag og, hvor det efter tjenesteforholdets løbetid er muligt, i tidsrummet fra 2. maj til 30. september. Såfremt medhjælperen har krav på frihed i 18 søgnedage, kan han forlange, at mindst 6 dage skal gives i sammenhæng inden for tidsrummet 2. maj til 30. september og i tilslutning til en søndag, samt at yderligere 6 dage skal gives i sammenhæng og i tilslutning til en søndag, dog ikke inden for nævnte periode. De dage, der efter foranstående ikke kan kræves i sammenhæng, kan gives i form af enkelte fridage.“

§ 2.

Denne lov har gyldighed fra den 1. maj 1953. Er et tjenesteforhold påbegyndt før dette tidspunkt, bevarer medhjælperen den ham efter den hidtil gældende lovgivning tilkommende ret til frihed, hvorimod kun den del af tjenestetiden, der ligger efter nævnte tidspunkt, kan medregnes ved anvendelsen af reglerne i § 1, 1. punktum.

Gustav Pedersen.

Horn.

*) Se tillæg A. sp. 2945; tillæg B. sp. 1221; folketingstidenden: fremsættelsen sp. 739, 1. behandling sp. 1141, 2. behandling sp. 3994, 3. behandling sp. 4015.